

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 7497/2568

พนักงานอัยการจังหวัดชัยภูมิ โจทก์ นางสาว ภ. ผู้ร้อง นางสาว ร. จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 328, ป.วิ.อ. มาตรา 195, ป.วิ.อ. มาตรา 225

ย่อ / หลักกฎหมาย

เมื่อการกระทำของจำเลยเป็นการหมิ่นประมาทผู้ร้องด้วยการโฆษณาอันเป็นการกระทำละเมิด ซึ่งจำเลยต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้ร้องซึ่งเป็นผู้เสียหาย แม้ผู้ร้องไม่ได้ฎีกาเรื่องค่าสินไหมทดแทน เพราะไม่ทราบว่าศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิพากษายกคำร้องขอให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนของผู้ร้อง เนื่องจากศาลชั้นต้นไม่ได้ส่งหมายนัดฟังคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 1 ให้ผู้ร้อง แต่เมื่อคดีขึ้นสู่การพิจารณาของศาลฎีกา ศาลฎีกามีอำนาจยกคดีส่วนแพ่งขึ้นวินิจฉัยเพื่อให้เป็นไปตามผลคดีอาญาได้เพราะเป็นข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยตามป.วิ.อ.มาตรา 195 วรรคสอง ประกอบมาตรา 225

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91, 326, 328 จำเลยให้การปฏิเสธ ระหว่างพิจารณานางสาวภาสิดิณี ผู้เสียหาย ยื่นคำร้องขอให้บังคับจำเลยชดใช้ค่าเสียหายต่อชื่อเสียง 100,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 5 ต่อปี นับแต่วันทำละเมิดจนกว่าจะชำระเสร็จแก่ผู้ร้อง จำเลยไม่ให้การในคดีส่วนแพ่ง ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 328 จำคุก 2 ปี ให้จำเลยชำระเงิน 50,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 5 ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าว นับแต่วันที่ 26 มกราคม 2565 เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่ผู้ร้อง ค่าฤชาธรรมเนียมในคดีส่วนแพ่งให้เป็นพับ ยกฟ้องโจทก์ข้อ (ข) จำเลยอุทธรณ์ศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิพากษากลับให้ยกฟ้องโจทก์ ค่าฤชาธรรมเนียมในคดีส่วนแพ่งในศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์ให้เป็นพับ โจทก์ฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงตามฟ้องข้อ (ก) ฟังเป็นยุติว่าจำเลยเป็นผู้ใช้งานเฟซบุ๊กชื่อ ร. ซึ่งในขณะเกิดเหตุ ตั้งค่าการอ่านข้อความเป็นสาธารณะ เมื่อวันที่ 26 มกราคม 2565 เฟซบุ๊กดังกล่าวโพสต์ข้อความว่า "ขอส่งเฟชหมาบางตัวที่ชอบเห่าเก่งกัดมะเลิอกแก่แล้วนะมึงยังเป็นโรคมะเร็งอยู่มะใช้เธอจะอยู่ได้นานแค้ไถนวะทำบุญเยอะๆตายไปจะได้มะอาภัพที่ขายของเร่รอนเป็นสัมภเวสี..ดิฉันลูกสาวถูกระเบิดมึงก่อดีเห่าไถ่แล้วอึดอัด..มึงบอกว่ารู้ใส่รู้ฟงกรูครอบครัวก็ดีเธออึดอกแต่มึงทำมัยมะรู้ใส่รู้ฟงตัวเองบ้างละว่าเคยเป็นกระหรีมาก่อนลื้มกะฟัดตัวเองเธอควายยังฉลาดแต่มึงเป็นคนแท้ๆต่อแหล่เก่งนี่อึดอก..ที่บ้านกรูพร้อมสดกะมึงอื..เหี้ย..กรูถามหน้อยมึงมีสมบัติอะไรเธอที่ครอบครัวกรูต้องไปอิจฉามึง..มึงต้องงกๆรับจ้างไปขนของกะผัก100/200มึงก็อึดต้องเอากรูจะบอกให้เอาบุญนะอืชะนี้.. ต่อให้มึงขยันแต่ถ้าขยันผิดที่10ปีก็อ้อมะรวยหรือกวย..อย่ามาปากดีอืแก้ตั้หากลับ..บอกผัวมึงเอาเงินมาเครียกรูก่อน50000..บาทเงินดาวรถกรูอึดอกอืสัตว์อื..ชะนี้.. อึดอแหล" คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาโจทก์ว่าจำเลยกระทำความผิดตามฟ้องข้อ (ก) หรือไม่ สำหรับประเด็นว่า จำเลยเป็นผู้โพสต์ข้อความตามฟ้องข้อ (ก) หรือไม่ เห็นว่า จำเลยยอมรับข้อเท็จจริงตามที่โจทก์นำสืบแล้วว่า เป็นผู้ใช้งานเฟซบุ๊กชื่อ ร. ที่จำเลยนำสืบต่อสู่ว่า ไม่ได้เป็นผู้โพสต์ข้อความนั้น คงเป็นเพียงคำเบิกความของจำเลยลอยๆ ไม่มีพยานหลักฐานอื่นมานำสืบให้เห็นว่า นอกจากจำเลยแล้วยังมีบุคคลอื่นใดที่สามารถใช้งาน

เฟซบุ๊กชื่อ ร. ได้อีก คำเบิกความดังกล่าวยังขัดแย้งกับที่จำเลยแถลงต่อศาลว่าได้โพสต์ข้อความจริง แต่ไม่ได้รับข้อผู้ร้องตามรายงานกระบวนการพิจารณาบัลลงวันที่ 31 ตุลาคม 2565 พยานจำเลยจึงไม่มีน้ำหนักหักล้างพยานโจทก์ ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า จำเลยเป็นผู้โพสต์ข้อความตามฟ้องข้อ (ก) จริง ส่วนประเด็นว่า ข้อความตามฟ้องข้อ (ก) เป็นการใส่ความผู้ร้อง ในประการที่น่าจะทำให้ผู้ร้อง เสียชื่อเสียง ถูกดูหมิ่น หรือถูกเกลียดชังหรือไม่นั้น ได้ความจากผู้ร้องและนายพงษ์พันธุ์พยานโจทก์ ว่า เมื่อนายพงษ์พันธุ์ได้อ่านข้อความดังกล่าวแล้วได้นำข้อความดังกล่าวให้ผู้ร้องดู อันเป็นเหตุให้ผู้ ร้องเข้าแจ้งความร้องทุกข์ให้ดำเนินคดีแก่จำเลย เห็นว่า แม้ข้อความตามฟ้องข้อ (ก) ที่จำเลยเป็นผู้ โพสต์ดังกล่าวไม่ได้รับข้อและชื่อสกุลของผู้ร้องโดยตรงก็ตาม แต่ข้อเท็จจริงปรากฏจากสำนวนว่า ก่อนหน้านั้น จำเลยและผู้ร้องมีสาเหตุโกรธเคืองกันและมีการฟ้องร้องคดีระหว่างกันมาก่อน เมื่อใน ขณะเกิดเหตุเฟซบุ๊กของจำเลยตั้งคำถามการอ่านข้อความเป็นสาธารณะ หากบุคคลที่รู้จักจำเลยและผู้ ร้องมาก่อนเข้าไปอ่านข้อความดังกล่าวทั้งหมดซึ่งมีข้อเท็จจริงที่เชื่อมโยงไปถึงผู้ร้อง ได้แก่ อาการป่วยโรคมะเร็ง ซึ่งผู้ร้องเบิกความยืนยันว่าตนป่วยเป็นโรคมะเร็ง ตลอดจนความสัมพันธ์ของ ทั้งคู่ บุคคลดังกล่าวย่อมต้องทราบข้อความที่จำเลยโพสต์หมายถึงผู้ร้องเช่นเดียวกับที่เมื่อนาย พงษ์พันธุ์ได้ทราบข้อความตามฟ้องข้อ (ก) แล้ว ก็เข้าใจว่าข้อความดังกล่าวหมายถึงผู้ร้องจึงได้นำ ข้อความไปให้ผู้ร้องดู สำหรับข้อความที่จำเลยโพสต์ว่า "...เคยเป็นกระหรีมาก่อนลืมหัดตัวเอง เหยอควายยังฉลาดแต่มีงเป็นคนแท้ๆต่อแหล่เก่งนี้อัดอก..." เป็นการใส่ความว่าผู้ร้องเคยเป็น หญิงโสเภณี เป็นคำหมิ่นประมาทที่ทำให้ผู้ร้องเสียชื่อเสียง ถูกดูหมิ่น หรือถูกเกลียดชังได้ การที่ จำเลยโพสต์ข้อความตามฟ้องข้อ (ก) ในเฟซบุ๊กของจำเลยซึ่งตั้งคำถามการอ่านข้อความ เป็นสาธารณะ ทำให้ข้อความหมิ่นประมาทผู้ร้องแพร่หลายสู่สาธารณชนอย่างกว้างขวางและรวดเร็วเป็นที่ เสียหายแก่ผู้ร้องอย่างยิ่ง การกระทำของจำเลยจึงเป็นการหมิ่นประมาทผู้ร้องโดยการโฆษณา และ เมื่อการกระทำความผิดเป็นการกระทำละเมิดซึ่งจำเลยต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้ร้อง ซึ่งเป็นผู้เสียหาย แม้ผู้ร้องไม่ได้ฎีกาเรื่องค่าสินไหมทดแทน เพราะไม่ทราบว่าศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิพากษายกคำร้องขอให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน เนื่องจากศาลชั้นต้นไม่ได้ส่งหมายนัดฟัง คำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 1 ให้ผู้ร้อง แต่เมื่อคดีขึ้นมาสู่การพิจารณาของศาลฎีกา ศาลฎีกา มีอำนาจหยิบยกคดีส่วนแพ่งขึ้นวินิจฉัยเพื่อให้เป็นไปตามผลคดีอาญาได้เพราะเป็นข้อกฎหมายที่ เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 195 วรรคสอง ประกอบมาตรา 225 โดยค่าสินไหมทดแทนที่ศาลชั้นต้นกำหนดเหมาะสมแก่พฤติการณ์แห่งคดี แล้ว ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิพากษายกฟ้องโจทก์นั้น ศาลฎีกาไม่เห็นพ้องด้วย ฎีกาของโจทก์ฟังขึ้น พิพากษากลับเป็นว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 328 จำคุก 1 ปี และปรับ 20,000 บาท จำเลยไม่เคยต้องโทษจำคุกมาก่อน เห็นควรให้โอกาสจำเลย โทษจำคุกให้ รอการลงโทษไว้มีกำหนด 2 ปี นับแต่วันอ่านคำพิพากษาศาลฎีกาให้จำเลยฟังตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 56 ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30 สำหรับคดีส่วนแพ่งให้บังคับคดีตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น ทั้งนี้ในส่วนของอัตราดอกเบี้ย หากกระทรวงการคลังปรับเปลี่ยนโดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกาเมื่อใดก็ให้ปรับเปลี่ยนไปตามนั้น บวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละ 2 ต่อปี แต่ต้องไม่เกินอัตราร้อยละ 5 ต่อปี ตามคำขอของผู้ร้อง ค่าฤชาธรรมเนียมในคดีส่วนแพ่งในชั้นฎีกาให้เป็นพับ.

ระบิล จันทกริรมย์ · สมจิตต์ สุขกมลวัฒนา · มาลี เตชะจันตะ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/7497/2568>